

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 20 februari 1932 kl. 11 f. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 5, i anledning av väckt motion om nydaning av själavården, såvitt på samhället ankommer.

I en inom första kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 278, har herr *Lindhagen* hemställt, att riksdagen ville begära, att regeringen, med beaktande av det nuvarande tidsläget, måtte

1) överväga en nydaning av själavården i landet, såvitt på samhället ankommer;

2) därvid bland annat överväga angelägenheten att avskaffa den rena evangeliska dogmläran och dess förgreningar såsom folkets själasörjare samt i stället i landets styrelse införa kristendom eller åtminstone något, som påminner om dess sanna väsende;

3) i sin internationella politik verka för att i fredens intresse enahanda omskapning av själavården blir en världsangelägenhet.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet. Förevarande motion är i huvudsakliga delar lika lydande med en av motionären vid 1922 års riksdag väckt motion, nr 97. I sistnämnda motion hemställdes »såsom en opinionsyttring», att riksdagen ville anhålla, att regeringen i lämpligt samråd med sitt folk måtte överväga angelägenheten av att avskaffa den rena evangeliska läran och även andra läror såsom folkets själasörjare samt i stället i statens styrelse införa kristendom. I sitt över motionen nr 97 avgivna utlåtande anförde första kammarens första tillfälliga utskott följande:

Ifrågavarande yrkande har framställts endast såsom en opinionsyttring och torde således icke hava framkommit i syfte att tjäna såsom utgångspunkt för praktiska reformer. Då icke heller utskottet finner det möjligt att genom regeringsåtgärder i motionens syfte praktiskt förverkliga de idéer, som ligga till grund för motionärens framställning, får utskottet hemställa, att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Utskottet ansluter sig till den av 1922 års utskott uttalade meningen angående möjligheterna att genom regeringsåtgärder förverkliga motionärens ifrågavarande idéer och får alltså hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 februari 1932.

På utskottets vägnar:

RUBEN WAGNSSON.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar Wagnsson, Tamm, Sandegård, Lundell, Per Andersson, Wijkström, Karl A. Johanson och John Björck.